

Verschenen	deMens.nu (www.demensnu.be)
Auteur	Sylvain Peeters, Prof Dr Wim Distelmans
Datum	28 juni 2013

De tijd dringt!

Na ruim 10 jaar toepassing van de euthanasiewet (2002) blijkt dat deze wet nog vatbaar is voor verbetering. Praktijkmensen stellen een aantal knelpunten vast. Tijdens het symposium "Een goede dood. 2002-2012. Tien jaar 'controversiële' euthanasiewet?" werd uitvoerig ingegaan op de praktijk en vastgestelde problemen. Tijdens het geanimeerd debat waren alle aanwezige Vlaamse politici het er over eens dat het parlementair debat over de uitbreiding van de euthanasiewet moest gevoerd worden.

We zijn dan ook verheugd dat onze politici in het parlement aan de slag zijn gegaan en dat een aantal wetsvoorstellen nu op tafel liggen. Belangrijk hierbij is dat onze parlementairen, als 'verkozenen des volks' ook rekening houden met de mening van de bevolking.

Eind 2011 werd in de Benelux een representatief bevolkingsonderzoek uitgevoerd in opdracht van de Nederlandse Vereniging voor een Vrijwillig Levenseinde (NVVE). De resultaten werden vervolgens voorgesteld op de conferentie 'Levenseinde' van het Benelux parlement (www.benelux-parlement.eu).

Wat kon hieruit worden afgeleid ?

- 76% van de ondervraagde Belgen was het er mee eens dat een wilsverklaring euthanasie niet elke 5 jaar moet hernieuwd worden (ze kan uiteraard altijd worden herroepen).
- 68% van de Belgen vindt het goed dat in Nederland jongeren tussen 12 en 16 jaar die ernstig lijden en mits toestemming van de ouders om euthanasie kunnen verzoeken.
- 62% van de Belgen vindt dat euthanasie moet kunnen bij verworven wilsonbekwamen, o.a. dementerenden, mits ze beschikken over een door hen zelf opgestelde voorafgaande wilsverklaring.
- 74% van de Belgen vindt euthanasie toelaatbaar bij chronische, uitbehandelde en wilsbekwame psychiatrische patiënten die ondraaglijk lijden.
- 76% van de Belgen vindt dat een arts, die geen euthanasie wenst uit te voeren, verplicht moet worden zijn patiënten door te verwijzen naar een andere arts.

Het maatschappelijk draagvlak ten gunste van een verfijning van de wetgeving is dus verpletterend. De voorgestelde wetsvoorstellen in De Standaard van 20 juni formuleren een aantal antwoorden op de vastgestelde knelpunten zoals de problematiek bij minderjarigen, geldigheidsduur wilsverklaring, doorverwijsplicht arts en instellingsverbod. Belangrijk is de voorgestelde wijziging in de ziekenhuiswet betreffende de gewetensclausule zodat een arts zelf individueel kan beslissen of hij al dan niet ingaat op een euthanasievraag en niet onder druk kan gezet worden van een (katholieke) directie. Individuele artsen hebben een geweten en kunnen weigeren, een instelling heeft echter geen geweten.

In een volgend stadium zal ook een oplossing moeten gezocht worden voor de schrijnende problematiek van de verworven wilsonbekwaamheid (dementerenden, hersenmetastasen,...) en de wilsonbekwame doodzieke minderjarigen. Voor deze laatste groep pasgeborenen, prematuren en jonge kinderen kan gedacht worden aan de invoering van het Gronings protocol dat in Nederland deze problematiek regelt.

Gezien de tijd dringt omwille van naderende toekomstige verkiezingen hopen we dan ook dat er geen politieke spelletjes gespeeld worden boven het hoofd van de lijdende mensen. Dan

kunnen na een constructief parlementair debat nog tijdens deze legislatuur een aantal wetswijzigingen gestemd worden.

Sylvain Peeters, voorzitter deMens.nu (koepel van de vrijzinnig humanistische verenigingen in Vlaanderen en Brussel)

Prof. dr. Wim Distelmans, titularis leerstoel Waardig Levensende van deMens.nu aan de VUB